

Societat

Tortosa, mostra d'un estudi per la cohesió social i la convivència

La Xarxa per la Convivència treballa des de fa nou anys per millorar les relacions entre persones de diferents entorns

MARINA PALLÀS
TORTOSA

Tortosa ha estat escollida, entre altres ciutats catalanes, per participar en un estudi per la cohesió social i la convivència portat a terme per SOS Racisme i per l'Observatori per a la Prevenció de l'Extremisme Violent. Després de realitzar nombroses entrevistes a tortosins i celebrar una jornada a la Biblioteca Marcel·lí Domingo, pròximament es prepararan més sessions per presentar-ne les conclusions i veure com la ciutat pot abordar les situacions que s'han extret.

Segons el cens de Tortosa, la població és de 33.870 persones, 6.175 de les quals són d'altres nacionalitats a l'espanyola. Hi ha sobretot persones de nacionalitat

«Demaneu esforços als qui arriben de fora, però els d'aquí els hem de veure com a iguals»

marroquina (2.136) i del Pakistan (778). Això representa el 18% de la població.

El març del 2010 va naixere a la ciutat la Xarxa per la Convivència, un espai en construcció, obert a tots els veïns, associacions i entitats, professionals i institucions que empeny un procés comunitari, amb la voluntat de cercar conjuntament camins que contribueixin a una millor convivència en la diversitat a la ciutat.

«En aquell moment vam veure que hi havia molta població immigrant a Tortosa i ja s'hi estava començant a gestar un procés co-

Imatge de l'acte de SOS Racisme celebrat a la Biblioteca de Tortosa. FOTO: XARXA PER LA CONVIVÈNCIA

munitari, que té una part de treball institucional i una altra de tècnica, però també de ciutadana», explica la membre de la Xarxa per la Convivència Irene Segarra. Així doncs, ciutadania, institucions i recursos tècnics són les tres potes de la xarxa. També hi participen associacions com Atzavara Arrels o Amics i Amigues de la Unesco.

«Vam començar a trobar-nos i reunir-nos tot creant espais de relació. Un dels nostres objectius és generar espais de relació impro-

bables: crear expressament espais entre persones que d'altra forma no es trobarien, no conviurien», detalla Segarra.

D'entre les activitats, l'ArtXiBarri, a inicis d'estiu, és una de les iniciatives més visibles, però és només la culminació de tot el treball al llarg de l'any.

Segons detalla Segarra, a Tortosa hi hauria coexistència, en lloc de convivència. «Coexistència basada en el fet que persones de diferents orígens no es molesten però no es relacionen, amb alguns

punts de convivència però d'altres també d'hostilitat». La convivència seria la bona relació, mentre que l'hostilitat, tot el contrari. És per això que totes les persones que han passat en aquests nou anys de la xarxa treballen per fomentar la comprensió i el respecte.

«Crec que l'ideal és treballar molt la part més ideològica i emocional. Hem d'entendre els altres pel que són, no per d'on siguin els seus pares, per exemple. I sobretot tenir confiança en l'ésser humà i les persones, en no tenir

temor del desconegut i confiar en els altres». La clau de la convivència és, probablement, «veure els altres com ens veiem nosaltres». Però això, segons Segarra, «és molt emocional i per això també és molt difícil de modificar». La xarxa també treballa en altres conflictes socials, com l'homofòbia. «Hem d'aconseguir que la diferència no sigui vist un element de rebuig sinó de riquesa». Treballar la mirada, en aquest sentit, és vital. «Tenim xiquets tortosins nascuts aquí, però si els seus pares són de fora, ja els mireu com a immigrants. Ells senten aquesta mirada diferent. Hem d'aconseguir que els tortosins de tota la vida també identifiquen aquest nen com un tortosí malgrat tingueu altres trets físics», exemplifica Segarra. «Demaneu esforços d'integració a la gent que arriba de fora, però tenim molts xiquets que ja són d'aquí. La societat ha de fer aquest esforç per veure'ls igual».

Segons l'estudi de SOS Racisme, a Tortosa encara hi ha espais de segregació. La xarxa arrencarà a treballar ara amb les propostes extretes de l'estudi.